

Wniosek

posła Józefa Huryka i Oleksy Barabasza w sprawie przyspieszenia regulacji Bystrzycy.

Zważywszy, że dwie Bystrzycy: Sołotwińska i Nadwórniańska uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 17. października 1884 zostały uznane jako spławne;

zważywszy, że regulacja tych rzek miała być rozpoczętą w r. 1897;

zważywszy, że w roku 1893 i 1894 Wysoki Sejm przyznał na częściową regulację tych rzek kwotę po 7.600 koron rocznie i taką samą kwotę przeznaczyło c. k. Namiestnictwo na ten sam cel, — a do obecnej chwili niczego nie zrobiono i na rok 1902 w preliminarzu budżetu niczego nie wstawiono;

zważywszy, że Bystrzycy na długości 137 000 kilometrów zrujnowały i dalej rujnują nadbrzeżne wsie, gdyż baron Liebig spławia rok rocznie drzewo, przez co obłamuje brzegi i tamuje wodę, która zalewa i niszczy nadbrzeżne grunta i sioła, — wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Na regulację Bystrzyc wstawia się w rubryce wydatków na rok 1902 kwotę 8000 Kor.

2) Poleca się Wydziałowi krajowemu, by po porozumieniu się z c. k. Namiestnictwem rozpoczęto czempredziej robotę przy Bystrzycach, na razie choćby w miejscach najbardziej zagrożonych.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902 r.

Wnioskodawcy:

Józef Huryk w. r.

A. Barabasz w. r.

Staruch, Bohaczewski, Barwiński, Krempa, Korol, Kramarczyk, Stojatowski, Potoczek, Bojko, ks. Wilczkiewicz, J. Stapiński, W. Szwed, Żardecki.

